

ת"ד 3965/08/16 - מדינת ישראל נגד מוחמד סרחאן

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

11 נובמבר 2021

ת"ד 3965-08-16 מדינת ישראל נ' סרחאן

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי

בעניין: מדינת ישראל

באמצעות עו"ד חנא ארשיד

המאשימה

נגד

מוחמד סרחאן

באמצעות עו"ד ג'ברין ג'בר ועו"ד סלים אבו

חרפה

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של **התנהגות הגורמת נזק, אי מתן זכות קדימה לרכב ממול, כשהנתיב חסום, נהיגה רשלנית, וחבלה של ממש.**

2. על פי כתב האישום, ביום 24.2.16, סמוך לשעה 18:10, נהג הנאשם ברכבו הפרטי, מסוג "טויוטה", מ.ר. 8431266, בכביש 805, מכיוון מערב למזרח, והגיע לצומת שעב.

הנאשם נהג ברשלנות, בכך שבהגיעו לצומת פנה שמאלה, שלא בבטחה, מבלי להבחין באופנוע שהתקרב לצומת, בכיוון הנגדי, לכיוון נסיעת הנאשם, שהיה נהוג בידי עיאשי אבראהים (להלן-רוכב האופנוע), לא נתן זכות קדימה לרוכב, וגרם להתנגשות בין שני כלי הרכב. מעוצמת ההתנגשות האופנוע הושלך לעבר המדרכה והכביש עד שנעצר. כתוצאה מהתאונה נחבלו 4 אנשים. רוכב האופנוע נחבל חבלה של ממש. בין היתר נפצע מאג'ורית ברגלו השמאלית, והוחלט על קטיעת רגלו מתחת לברך. רוכב האופנוע אושפז בבית חולים עד יום 25.4.16, והופנה לבית חולים "לוינסטין", לשיקום, לאחר הקטיעה, ואושפז עד יום 8.6.16. כלי הרכב המעורבים בתאונה ניזוקו.

3. המאשימה עתרה לעונש ברף העליון של המתחם, מאסר מאחורי סורג ובריה, בן שנה, מאסר מותנה, בן שנה, למשך 3 שנים, פסילה בת 5 שנים, פסילה על תנאי, וקנס גבוה, שיהווה הרתעה ראויה. הנאשם, יליד 1979, נוהג משנת 1998, ולחובתו 34 הרשעות קודמות, לרבות שימוש בטלפון בעת נהיגה, מהירות, אי ציות לתמרורים. הרשעה אחרונה, מיום 31.1.21, בנהיגה שלא בימין הקיצוני של הדרך. הרשעה נוספת, מיום 12.3.20, בגין נהיגה באור אדום. הוטעם שהנאשם בהתנהגותו מעיד שנהיגותו פראית ונטולת רסן, ויש לנקוט בגישה מחמירה, ולהשית מאסר בפועל ופסילה בת מספר שנים, בתאונה שגרמה לחבלה של ממש, לצורך הרתעה. בית המשפט הופנה לפסיקה תומכת.

4. ב"כ הנאשם טוען, מנגד, שיש להסתפק בעונשים צופים פני עתיד, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, והתחייבות, להקל משמעותית ברכיב הפסילה, ובמידת הצורך להטיל על הנאשם צו של"צ. מתחם הענישה, נטען, כולל רכיב פסילה שבין 6 חודשים ל-18 חודשים, ורכיב מאסר שנע בין מאסר על תנאי, למאסר בעבודות שירות, בן 3 חודשים, או של"צ, וענישה צופה פני עתיד, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי והתחייבות. נטען שהאירוע משנת 2016, חלפו מאז למעלה מ-5 שנים, הנאשם לא חזר לסורו, הפנים את חומרת המעשה, הפיק את הלקח, ומדובר במעידה חד פעמית.

נטען שחל שיהיו בהגשת כתב האישום. הנאשם נוהג משנת 1998, נעדר עבר דומה, ועברו כלל אינו מכביד. לטענת הסנגור קיימת רשלנות תורמת של רוכב האופנוע, והראיה לכך שהפגיעה ברכב הנאשם הייתה בדופן שמאל ובצד שמאל, כשנהג האופנוע הגיע מימין. לו הנאשם היה פונה שמאלה, נטען, לא הייתה נגרמת פגיעה בדופן קדמי-שמאלי של רכבו. נטען שנהג האופנוע נסע במהירות גבוהה, שאינה תואמת את תנאי הכביש, הגיב באופן לא סביר, בעת שרכב הנאשם עמד לקראת פניה שמאלה, כשחזית הרכב מוטית כלפי כיוון נסיעת רוכב האופנוע. אילו רוכב האופנוע היה נוהג במהירות סבירה, נטען, עוצמת הפגיעה הייתה פחותה, והתאונה הייתה נמנעת. נטען שגם אם הנאשם החל להתקדם בפניה, כגרסת הבוחן, רוכב האופנוע יכול היה עדיין למנוע את התאונה לו נסע במהירות שתואמת את תנאי הדרך. צוין שרוכב האופנוע ביקש שלא למצות את הדין עם הנאשם, אולם דבריו אלה נאמרו לאחר שנחתם הפרוטוקול. הנאשם, נשוי ואב, ומפרנס יחיד לבני משפחתו. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה תומכת, בגדרה הושתו עונשי פסילה קצרים על נאשמים בתאונה שגרמה לחבלה של ממש.

בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות, מיום 4.11.21, הנאשם נמצא מתאים לנשיאת מאסר בעבודות שירות.

5. בנהיגה שגרמה לתאונת דרכים, בה נגרמו חבלות של ממש, יש משום פגיעה בביטחון הציבור ובשלומו. על חשיבותה של ענישה מרתיעה בתאונות דרכים, בהן נגרמות חבלות ופציעות חמורות, עמד בית המשפט ברע"פ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל:

"תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נ' תאונות הדרכים... לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

מדיניות הענישה

6. ברעפ 458/15 אמנון מחבוש נ' מדינת ישראל (22.1.15), אליו הפנתה המאשימה, בעבירות של נהיגה רשלנית, סטייה מנתיב נסיעה, גרימת חבלה של ממש, אי שמירה על הימין, וגרימת נזק. המבקש נהג ברכבו ברשלנות, סטה לשול הימני של הדרך, והתנגש ברכב פרטי שעמד במקום, וכתוצאה מכך נהגו נחבל חבלה שהצריכה את קטיעת כף רגלו. נקבע מתחם ענישה שנע בין מאסר, בעבודות שירות, לשנת מאסר, מאחורי סורג ובריח, ופסילה שבין 3 ל-8 שנים. הושתו 8 חודשי מאסר בפועל, ופסילה בת 3 שנים, לצד רכיבים נוספים, ובערעור הופחת עונשו ל-4 חודשי מאסר, נוכח עברו הנקי יחסית. בר"ע נדחתה נוכח רף רשלנות גבוה וחבלות בלתי הפיכות לנפגע.

7. ברע"פ 8588/16 משה נ' מדינת ישראל, אליו הפנתה המאשימה, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בגרימת תאונת דרכים בעבירות של גרימת חבלה של ממש, נהיגה בקלות ראש וברשלנות, סטייה מנתיב ונהיגה במהירות בלתי סבירה. הנאשם נסע במהירות מופרזת בכביש עירוני ובעיקול סטה לנתיב הנגדי והתנגש באופנוע, ורוכבת האופנוע נזקקה לאשפוז, לניתוח ולמעקב אורטופדי. בית המשפט השית על הנאשם, קטין, בעת ביצוע העבירות, 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, פסילה בת 3 שנים, 6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים, 7 חודשי מאסר על תנאי, קנס והתחייבות. הערעורים על העונש נדחו.

8. **בעפ"ת (ת"א) 24519-02-15 אליהו מוטולה נ' מדינת ישראל (12.3.15)** - בעבירות של אי ציות לתמרור עצור, וחבלה של ממש, כשרכב אופנוע נפצע קשה, ורגלו נכרתה מעל הברך, ונגרמו לו שברים נוספים, נגזרו על המערער 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, פסילה בת 11 חודשים, פסילה על תנאי וקנס. בערעור בוטל רכיב המאסר, בעיקר נוכח העובדה שרשלנות המערער אינה גבוהה. צוין שעברו של המערער, בהתחשב בוותק נהיגתו, דל, המערער הביע חרטה, ולנפגע אין בלבו עליו.

9. **בעפ"ת (י-ם) 5259-09-17 גבר נ' מדינת ישראל (12.8.18)**, בעבירות של סטייה מנתיב, נהיגה בקלות ראש, גרימת נזק, גרימת חבלה של ממש, נהיגה במהירות בלתי סבירה וחוסר שליטה ברכב. כתוצאה מהתאונה נפגע הולך רגל באופן קשה, רגלו נקטעה נגרמו לו פגיעות נוספות והוא נעזר בכיסא גלגלים, הושתו 6 חודשי מאסר בפועל, מהם 3 בעבודות שירות, ו-3 במאסר בפועל ממש, פסילה לשנתיים, פיצוי למתלונן בסך 30,000 ₪, מאסר על תנאי ופסילה על תנאי. נקבע שרשלנות הנאשם גבוהה, התסקיר היה חיובי ועברו התעבורתי לא מכביד. בית המשפט המחוזי העמיד את המאסר כולו על עבודות שירות, וקבע שבנסיבות העניין ניתן להסתפק במאסר בעבודות שירות.

10. עולה מהאמור שמתחם הענישה במקרה שלפני, כשכתוצאה מהתאונה נותרה לנפגע נכות קשה לכל החיים, ורשלנות הנאשם גבוהה, נע ממאסר של מספר חודשים, שיכול ויהא בעבודות שירות, עד למאסר בן שנה, מאחורי סורג ובריא, פסילה בפועל שבין שנה למספר שנים, פסילה על תנאי וקנס ואף פיצוי לנפגע. קביעת העונש בתוך המתחם נעשית על פי מידת הרשלנות והעבירות המיוחסות לנאשם ולפי חומרת הפגיעה, מצבו של הנפגע לאורך זמן, ובהתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם.

הפסיקה אליה הפנתה המאשימה

11. המאשימה הפנתה למקרים בהם בגרימת חבלה של ממש, הושתו עונשי מאסר מאחורי סורג ובריא.

12. **רע"פ 3616/13 רמו רז נ' מדינת ישראל-** הנאשם פגע בשני הולכי רגל, צעירים, שחצו במעבר חצייה, אחד מהם סובל מפגיעת ראש חמורה, ונקבעו לו 75% נכות. עברו התעבורתי של הנאשם מכביד יחסית לוותק הנהיגה. נגזרו שנת מאסר, ופסילה למשך 5 שנים, לצד רכיבים נוספים. בערעור הועמד המאסר על 8 חודשים.

13. **ברעפ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל (24.6.12)** נהג אוטובוס שחצה צומת באור אדום ופגע ברכב בו נסעו אם ובתה בת ה-4, ונגרמו להן חבלות קשות והן אושפזו ונזקקו לטיפולים רפואיים ממושכים. כתוצאה מהתאונה הבת מתהלכת בצורה לא יציבה וסובלת מבעיות בדיבור, וזקוקה להשגחת מבוגר. בהסדר טיעון נגזרו עליו 6 חודשי מאסר, לריצוי בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי, פסילה לשנתיים ופסילה על תנאי. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל ונקבע שהמאסר יהא מאחורי סורג ובריא והפסילה תוארך ל-40 חודשים. בית המשפט העליון העמיד את המאסר על 3 חודשי מאסר בפועל, מאחורי סורג ובריא.

14. **רעפ 5193/16 אלכסנדר פריבין נ' מדינת ישראל (29.9.16)** - בנהיגה בקלות ראש, חבלה של ממש, וגרימת נזק, המבקש, שהחנה משאית בצד הכביש, לפריקת סחורה, נסע קדימה, ופגע בחזיתו בהולכת רגל שאושפזה ונקטעו שתי גפיה התחתונות, נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל, פסילה בת 6 שנים, ורכיבים נוספים. ערעור ובר"ע נדחו.

15. **רע"פ 7257/12 גדעון סנדרוביץ נ' מדינת ישראל (18.10.12)** - בעבירות של אי מתן אפשרות להולך רגל לחצות במעבר חצייה בבטחה ונהיגה בקלות ראש וגרימת חבלה של ממש, הולכת הרגל נפגעה פגיעה רב-מערכתית

קשה, קוגניטיבית ופיסית, בעטיה הורדמה והונשמה למשך מספר חודשים, והועברה לשיקום ממושך במחלקה סיעודית בבית-החולים, כשהיא מרותקת למיטתה ולכיסא גלגלים, ונזקקת לעזרה צמודה בכל תפקודי היומיום, והוכרה בנכות של 100% לצמיתות, וכנכה תפקודית בשיעור של 175%. הושתו 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ופסילה למשך 6 שנים, לצד רכיבים נוספים. ערעור ובר"ע נדחו.

מהפסיקה שהציגה ההגנה

16. ההגנה הפנתה לפסיקה בה הושתה פסילה מינימלית, ואף פחות מכך, במקרה של גרימת חבלה של ממש בתאונה. עיון בפסקי הדין מעלה שמדובר בחבלות שלא הותירו נכות בדרגה גבוהה, או שמדובר בנסיבות מיוחדות.

17. ת"ד 8964-08-14 **מדינת ישראל נ' אביטל** (10.3.15) - בעבירות של פניית פרסה תוך סיכון עוברי דרך ונהיגה בחוסר זהירות תוך גרימת חבלה של ממש, כשרוכב קטנוע נחבל חבלה של ממש, בדמות שבר ברגלו הימנית, ניתוח של קיבוע השבר ומפרק הירך, ונזקק לשיקום. הנאשם נהג משנת 1990 ולחובתו 54 הרשעות, רובן ברירות משפט. הנפגע, חולה סרטן, ציין שהשתקם מהפגיעה ושהנאשם סועדו ומסיע אותו לטיפולים. צוין שהטלת פסילת מינימום תפגע פגיעה של ממש בנפגע עצמו שהוא בודד והנאשם מסיעו לטיפולים, ונגזרו פסילה בת 14 יום, קנס בסך 1,000 ₪, והוארכה פסילה מותנית בשנתיים.

18. ת"ד (עכו) 5195-08-14 **מדינת ישראל נ' ח'אלד כיואן** (13.12.20) - בעבירות של התנהגות הגורמת נזק, חבלה של ממש, אי שמירת רווח ונהיגה בחוסר זהירות, וכתוצאה מהתאונה נגרמו לנפגע שבר באף ונותר לו צלקת וכן שבר ביד, והוכר בדרגה של 10% נכות, וסובל מבעיה עצבית בצד השמאלי של פניו ומכאבים בפנים, לחובת הנאשם 19 הרשעות, הנאשם רופא, שרישיונו נחוץ לפרנסתו, ללא עבר דומה, הרשעה אחרונה משנת 2017, חלף זמן מאז הוגש כתב האישום, נפסל הנאשם, על ידי מותב זה, ל-3 חודשים לצד פסילה על תנאי וקנס.

19. באיזון המתבקש, לאחר ששקלתי את נסיבות המקרה שלפני, לקולה ולחומרה, ועיינתי בפסיקה, ובמתחם הענישה, אני סבורה שבמקרה שלפני אין מנוס מהשתת מאסר בפועל, מאחורי סורג ובריח, לצד רכיבי ענישה נוספים.

20. בענייננו, לנאשם מיוחסות עבירות של **התנהגות הגורמת נזק, אי מתן זכות קדימה לרכב ממול, כשהנתיב חסום, נהיגה רשלנית, וחבלה של ממש**, והסיכון הטמון בהן רב.

בהכרעת הדין קבעתי שהנאשם פנה שמאלה בצומת, מבלי שהבחין ברוכב האופנוע שמתקרב, בנתיב הנגדי, וללא שנתן לו זכות קדימה, על אף שיכול היה להבחין בו ממרחק של 290 מטר. כתוצאה מהתאונה הושלכו רוכב האופנוע והאופנוע, ימינה, ממקום ההתנגשות, ורוכב האופנוע נחבל חבלות של ממש. קיבלתי את מסקנות הבוחן שלפיהן חלקי הרכב שנמצאו מפוזרים בתחום הצומת מלמדים שההתנגשות התרחשה בתחום הצומת, בנתיב רוכב האופנוע, ולא בקו העצירה של רכב הנאשם. כך גם צוין שהכיוון אליו הושלך האופנוע מיד לאחר ההתנגשות וכתם הדם של רוכב האופנוע בזירה, משתלבים עם מסקנת הבוחן שהנאשם פנה שמאלה בצומת.

מנגד, גרסת הנאשם, שבעת התאונה עמד בצומת, לקראת פניה שמאלה, ורוכב האופנוע היה זה שסטה לעברו, נדחתה, לאחר שקבעתי שזו אינה מתיישבת עם הממצאים בזירה, ואינה נתמכת בכל ראיה שהיא, מלבד בהודעות שני

אחיו שנסעו עמו, שאינם עדים ניטראליים.

רשלנותו של הנאשם במקרה שלפני מצויה ברף הגבוה.

ההגנה טענה לרשלנות תורמת של רוכב האופנוע, בצינה שנהג האופנוע נסע במהירות גבוהה, שאינה תואמת את תנאי הכביש. לשיטתה, גם אם הנאשם החל להתקדם בפניה, כגרסת הבוחן, רוכב האופנוע יכול היה למנוע את התאונה לו נסע במהירות סבירה.

יודגש, בהכרעת הדין לא קבעתי שהייתה קיימת רשלנות תורמת מצד רוכב האופנוע. עם זאת ציינתי שגם בהנחה והייתה רשלנות תורמת מצידו, הרי שמהממצאים ומהעדויות עולה, שהנאשם אחראי בנהיגתו הרשלנית לקרות התאונה.

בנסיבות אלה, משלא הוכח לפני אשם תורם של רוכב האופנוע, טענת ההגנה בעניין זה נדחתה.

21. עיון בפסיקה מלמד שיש לאבחן בין תאונות בהן נגרמו "חבלות של ממש" (שברים, תפרים וכו') לתאונות בהן נגרמו לנפגעים חבלות חמורות וקשות מאלה (כגון, שיתוק, קטיעות וכו'), המותירות נכות קשה, ומלוות את הנפגע ומשפחתו עד יומו האחרון. רף החומרה של האחרונות גבוה יותר והענישה שיש להשית בגינן מחמירה יותר. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט א' האוזרמן בת"ד (תל אביב-יפו) 188-11-14 מדינת ישראל נ' חוסאם אסעד (5.3.15):

"טווח הענישה בתאונות שתוצאתן גרימת חבלה חמורה הינו פועל יוצא של חומרת הרשלנות, כמו גם חומרת הפגיעות שנגרמו והשלכותיהן על חיי הנפגעים. ברף העליון מצויים גזרי דין בהם הושתו עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג וברית, בנוסף לעונשי פסילה של מספר שנים, מקום בו תוצאות התאונה היו חמורות וקשות, כאשר היה כ"פסע" בין לבין גרימת מוות, כאשר המעורבים בה נפגעו קשה, עברו ניתוחים קשים, אישפוז ארוך והליכי שיקום ממושכים, אשר ספק אף אם השיבו את מצבם לקדמותו עובר לתאונה. מנגד, ברף התחתון מצויים מקרים בהם על אף החבלות החמורות מצא ביהמ"ש משיקולים מיוחדים שפורטו בהחלטתו, שלא לשלוח את הנאשם למאסר ובמקרים אלו שברף התחתון נגזרו עבודות שירות ואף עונש הפסילה בפועל נמדד לעיתים בחודשים ולא בשנים."

התאונה שלפני הותירה את רוכב האופנוע, שהיה בן 25 בעת התאונה, עם נכות קשה לכל החיים. כתוצאה מהתאונה, רגלו של הרוכב נקטעה מתחת לברך, הוא היה מאושפז משך מספר חודשים, והוכר בדרגת נכות של 100% (ראה ת/12, חוות דעת בית החולים לוינשטיין, ו-ת/13 - החלטת ועדה רפואית לעניין דרגת נכות).

רף הרשלנות של הנאשם, בנסיבות התאונה, גבוה. כאמור, על אף שלנאשם היה שדה ראייה פתוח לכיוון רוכב האופנוע, ממרחק של לפחות 290 מטר, הנאשם פנה שמאלה בצומת, חסם את דרכו של רוכב האופנוע, גרם להתנגשות בו, וכתוצאה מכך הושלכו רוכב האופנוע והאופנוע ממקום ההתנגשות. אך בנס תוצאות התאונה לא היו חמורות יותר.

22. הנאשם שלפני נוהג משנת 1998, וצבר לחובתו 34 הרשעות קודמות. בהן נהיגה שלא בימין הקיצוני של

הכביש (משנת 2021), נהיגה כשברמזור אור אדום (משנת 2020), מהירות (משנת 2015), ומגוון עבירות נוספות של אי ציות לתמרורים, שימוש בטלפון, מהירות, רכב לא תקין ללא מתן הודעת אי שימוש ועוד.

ההגנה טענה שהנאשם הפיק את הלקח מאז המקרה, והפנים את מעשיו, אולם עיון בגליון הרשעותיו מעלה שהנאשם המשיך בדפוס נהיגתו המסוכן בכביש, גם לאחר התאונה, וביצע שתי עבירות נוספות, בהן עבירה חמורה של נהיגה כשברמזור אור אדום.

ההגנה בטיעוניה לעונש ציינה שלאחר שנחתם פרוטוקול הדיון ביקש רוכב האופנוע שלא למצות את הדין עם הנאשם. יובהר, בית המשפט אינו יכול להתבסס בעת גזירת הדין על דברים שנאמרו מחוץ לפרוטוקול, ועל כן אין מקום שאתייחס לטענה זו.

באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, להם טענה ההגנה - נשוי ואב, מפרנס יחיד, שרישיונו נחוץ לפרנסתו - ועתירתה להסתפק בענישה מותנית ולהקל משמעותית ברכיב הפסילה, הרי כפי שכבר נקבע בפסיקה, בעבירות תעבורה, אשר יש בהן כדי לסכן חיי אדם גוברים לא אחת שיקולי ההרתעה על התחשבות בנסיבותיו האישיות של העבריין (רע"פ 3764/05 **בן זויה נגד מדינת ישראל** (21.3.05)). במקרה שלפני, בהתחשב בתוצאת התאונה ורשלנותו הגבוהה של הנאשם, אינטרס הציבור להרתיע נהגים מביצוע עבירות דומות, גובר על נסיבותיו האישיות של הנאשם.

23. הנאשם לא הביע עד היום חרטה על המקרה. עם זאת, יש להתחשב בכך שמדובר בתאונה שארעה בשנת 2016, וחלפו מאז למעלה מ-5 שנים.

24. בשים לב למכלול הנסיבות שלפני, רף הרשלנות הגבוה שמיוחס לנאשם בתאונה, חומרת החבלה שנגרמה לרוכב האופנוע בתאונה - רגלו של הרוכב נקטעה מתחת לברך, הוא אושפז למשך מספר חודשים והוכר בדרגת נכות של 100%, והפציעה תלויה אותו כל חייו - ועברו התעבורתי של הנאשם, שמעיד שאינו מפנים את הלקח ממעשיו, ומנגד, חלוף הזמן מאז התאונה, אני סבורה שהעונש ההולם את המקרה שלפני, כולל רכיב של מאסר בפועל, מאחורי סורג ובריח, בן 3 חודשים.

25. לצד המאסר, תושת על הנאשם פסילה בת 3 שנים, שתרחיקו מהכביש לתקופה ארוכה, ותשגר מסר ברור עבורו ועבור נהגים נוספים, באשר לחומרת העבירות, ולענישה המחמירה והמרתיעה במקרה של תאונת דרכים, שגרמה לחבלה קשה שתלווה את הנפגע כל חייו. לצד רכיבי המאסר והפסילה, תושת ענישה צופה פני עתיד, בדמות מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, והתחייבות, וכן יושתו קנס, ופיצוי כספי לנפגע, בסך 10,000 ₪.

26. **על כן, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:**

1. אני דנה את הנאשם לשלושה חודשי מאסר בפועל.

הנאשם יתייצב למאסרו בבית המעצר קישון ביום 21.11.21 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנדון לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 9787377 - 08, 9787336 - 08.

לשם הבטחת התייצבותו לריצוי עונשו יחתום הנאשם על ערבות ע"ס 10,000 ₪, וכן יפקיד בתוך שלושה ימים ערבות צד ג' על סכום דומה. כמו כן ניתן כנגד הנאשם צו עיכוב יציאה מהארץ. אם לא ימלא הנאשם את התנאים שלעיל, ייעצר ויתחיל בריצוי עונשו באופן מיידי.

2. אני דנה את הנאשם ל- 6 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור בתקופה הנ"ל עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, או של נהיגה בזמן פסילה.

3. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 שנים.
מניין הפסילה יחל מתום מאסרו.

4. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, וזאת על תנאי, למשך שלוש שנים, לבל יעבור עבירה בה הורשע, או עבירה המנויה בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה.

5. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,500 ₪.

הקנס ישולם בתשלום אחד תוך 90 יום.

על הנאשם לפנות לדואר לשם תשלום הקנס עם הצגת תעודת זהות.

6. חתימה על התחייבות כספית בסך 2,500 ₪, להימנע מלבצע עבירות בהן הורשע בתיק זה, למשך שנתיים מהיום.

הנאשם יחתום על ההתחייבות בתוך עשרה ימים, ואם לא יעשה כן ייאסר למשך שבעה ימים.

7. פיצוי לנפגע בסך 10,000 ₪.

הנאשם יפקיד במזכירות בית המשפט את סכום הפיצוי בסך 10,000 ₪ במזומן, לטובת הנפגע, עד יום 1.12.21.

המאשימה תעביר היום למזכירות ביהמ"ש טופס פרטי הנפגע, לצורך ביצוע ההפקדה.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתנה היום, ז' כסלו תשפ"ב, 11 נובמבר 2021, במעמד
הצדדים.